

STATSGJELDSFORVALTNINGEN

Kvartalsrapport

1 | 2019

APRIL 2019

RAPPORT FOR
FØRSTE KVARTAL 2019

NORGES BANK

Markedsutviklingen

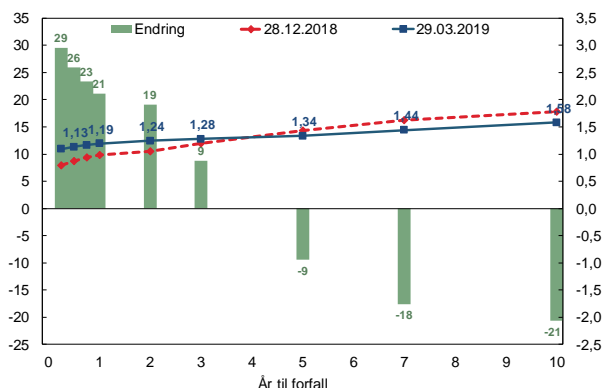
De norske statsrentene med løpetid over 5 år falt i løpet av første kvartal, i tråd med utviklingen internasjonalt. Nedgangen var imidlertid noe mindre enn fallet i tyske, svenske og amerikanske statsrenter med tilsvarende løpetid.

I Norge falt 10-årsrenten med 21 basispunkter, mens tilsvarende tysk statsrente var ned 31 basispunkter. Rentedifferansen mot Tyskland i 10-årssegmentet økte dermed til 165 basispunkter ved utgangen av kvartalet, det høyeste nivået siden fjerde kvartal 2002.

Norske statsrenter med løpetid under 5 år steg i første kvartal. Oppgangen var størst i de korte statskassevekselrentene som steg inntil 29 basispunkter, i tråd med oppjusteringen av Norges Banks bane for styringsrenten. Utviklingen bidro til en vesentlig flatere rentekurve i løpet av første kvartal.

Figur 1: Norsk statsrentekurve

Syntetiske statsrenter. Endring i basispunkter (venstre akse). Nivå i prosent (høyre akse)

Kilder: Thomson Reuters og Norges Bank

Ved utgangen av kvartalet var differansen mellom stats- og swaprentene (syntetisk norsk statsrente mot swaprente) i 10-årssegmentet om lag -41 basispunkter, 6 basispunkter større enn ved utgangen av 2018.

Syndikering av ny 10-års statsobligasjon

Statsgjeldsforvaltningen utstedte i første kvartal ett nytt obligasjonslån ved syndikering. Dette er andre gang Statsgjeldsforvaltningen benytter syndikering som salgsform. Tilretteleggere var Danske Bank, DNB, Nordea og SEB.

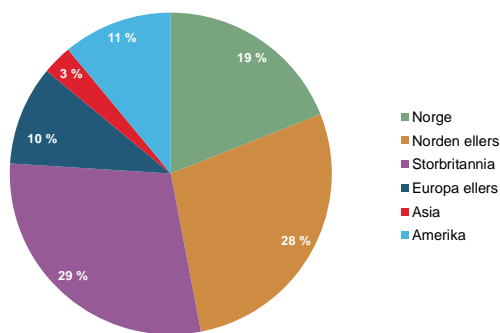
Lånet ble utstedt med en løpetid på 10,5 år. På den måten vil lånet være nærmere 10-årspunktet på rentekurven i en lengre periode enn et lån med nøyaktig 10 års løpetid ved utstedelse.

Det var sterk interesse for obligasjonen. Ordreboken var over 52 milliarder kroner, mer enn dobbel så stor som ved syndikeringen i 2018. Antallet investorer var betydelig høyere enn i fjor.

Det ble emittert 15 milliarder kroner til markedet. I tildelingen av lånet fikk norske investorer 19 prosent, mens andre nordiske investorer fikk 28 prosent. Britiske investorer fikk 29 prosent og investorer fra andre europeiske land fikk 10 prosent. Amerikanske og asiatiske investorer fikk henholdsvis 11 og 3 prosent av emisjonsvolumet. Av ulike typer investorer, var det fondsforvaltere og hedgefond som fikk høyest andel av tildelingen med henholdsvis 41 og 26 prosent.

Figur 2: Regionfordeling i syndikeringen

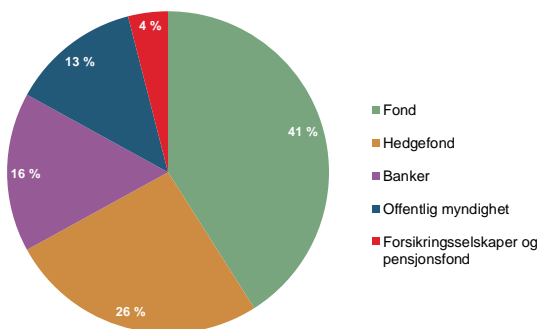
Andel i prosent av utstedelsesvolumet

Kilde: Norges Bank

Figur 3: Investorfordeling i syndikeringen

Andel i prosent av utstedelsesvolumet

Kilde: Norges Bank

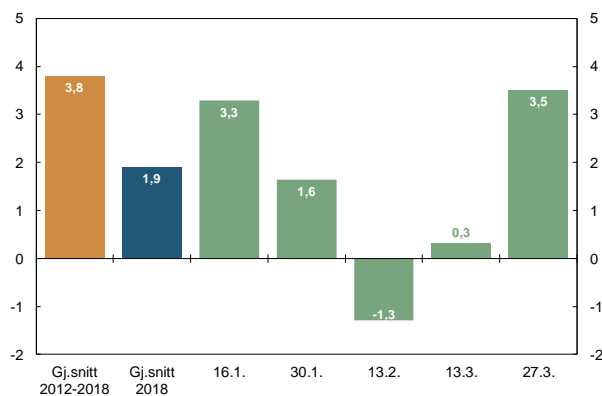
Auksjoner av statsobligasjoner

I første kvartal ble det utstedt 14 milliarder kroner i fem auksjoner. På forhånd var det publisert et planlagt emisjonsvolum på mellom 13 og 17 milliarder kroner, utenom syndikeringen av en ny 10-års statsobligasjon. Til sammen ble det emittert 29 milliarder kroner til markedet i løpet av kvartalet.

Auksjonspremiene, målt som forskjellen mellom tildelingsrenten i auksjonen og samtidig salgsrente i annenhåndsmarkedet på Oslo Børs kl. 11, var i gjennomsnitt 1,5 basispunkter i første kvartal. Høyeste auksjonspremie var 3,5 basispunkter, mens laveste auksjonspremie var -1,3 basispunkter. I gjennomsnitt for hele 2018 var auksjonspremien 1,9 basispunkter.

Figur 4: Auksjonspremie statsobligasjoner

Fem auksjoner i 1. kvartal 2019 sammenlignet med historiske gjennomsnitt. Basispunkter

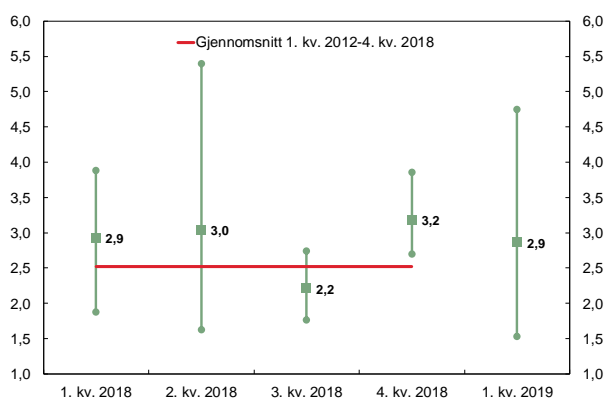

Kilder: Oslo Børs og Norges Bank

I første kvartal var gjennomsnittlig etterspørselsindikator 2,9. Høyest etterspørselsindikator var det i auksjonen 13. februar med 4,8, og lavest i auksjonen 16. januar med 1,5. Etterspørselsindikatoren var høyere enn det historiske gjennomsnittet på 2,5 i fire av fem auksjoner i første kvartal.

Figur 5: Etterspørselsindikator auksjoner av statsobligasjoner

Gjennomsnitt og utfallsrom. 1. kv. 2018-1. kv. 2019

Kilde: Norges Bank

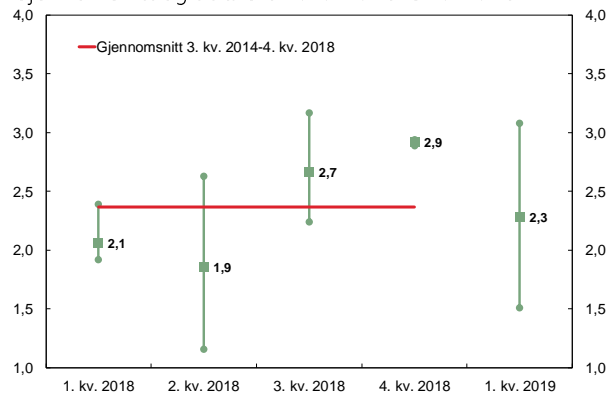
Auksjoner av statskasseveksler

I første kvartal ble det avholdt seks vekselauksjoner. Det ble emittert 16 milliarder kroner til markedet, i tråd med hva som var planlagt og publisert i forkant.

Gjennomsnittlig etterspørselsindikator var 2,3. Laveste og høyeste indikator var henholdsvis 1,5 og 3,1. Siden siste forfall i bytteordningen i 2014 og til og med 2018, har gjennomsnittlig etterspørselsindikator vært 2,4.

Figur 6: Etterspørselsindikator for auksjoner av statskasseveksler

Gjennomsnitt og utfallsrom. 1. kv. 2018-1. kv. 2019

Kilde: Norges Bank

En ny 12-måneders veksler ble utstedt med oppgjør på IMM-datoen i mars. I denne auksjonen var etterspørselsindikatoren 2,5. I gjennomsnitt for perioden fra 3. kvartal 2014 til og med 4. kvartal 2018 var etterspørselsindikatoren for nye 12-måneders veksler 2,1.

Tilbakekjøpsauksjoner

I første kvartal ble det avholdt to tilbakekjøpsauksjoner i obligasjonen med under ett år til forfall, NGB 05/2019. I auksjonen 7. januar ble det kjøpt tilbake 5 260 millioner kroner med volumveid gjennomsnittlig rente på 0,85 prosent. I auksjonen 30. januar ble det kjøpt tilbake 5 901 millioner kroner til volumveid gjennomsnittlig rente på 0,98 prosent.

Omsetning

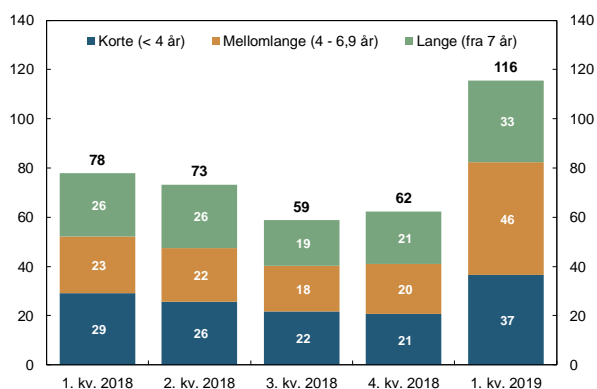
Primærhandlerne rapporterer¹ hver dag alle kjøp og salg av statspapirer til Norges Bank. I rapportene blir kjøp og salg fordelt på hvilken region motparten tilhører og hva slags type investor motparten er. Statistikken, som kun omfatter handler der en primærhandler er involvert, gir et bilde av omsetningen i de norske statspapirene.²

¹ Fra 2018 er det innført daglig transaksjonsrapportering fra primærhandlerne mot månedlig rapportering tidligere. Alle omsetningstall for 2018 i denne rapporten er oppdatert med bruk av den daglige rapporteringen. I rapportene for 1. og 2. kvartal 2018 ble månedsrapporteringene brukt.

² Omsetningen er summen av (tallverdiene til de innrapporterte) kjøpene og salgene.

Figur 7: Omsetning statsobligasjoner

Fordelt på ulike gjenstående løpetidsintervaller. Milliarder kroner. 1. kv. 2018-1. kv. 2019

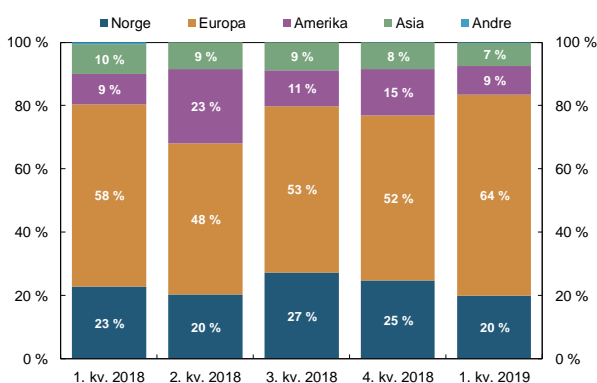

Kilder: Primærhandlerne og Norges Bank

I første kvartal rapporterte primærhandlerne en omsetning i statsobligasjoner på om lag 116 milliarder kroner. Omsetningen var vesentlig høyere enn tilsvarende kvartal i 2018. Det var høyest omsetning i de mellomlange obligasjonene. Primærhandlerne har klart høyest omsetning med motparter i Europa.

Figur 8: Omsetning statsobligasjoner fordelt på regioner

Prosent. 1. kv. 2018-1. kv. 2019

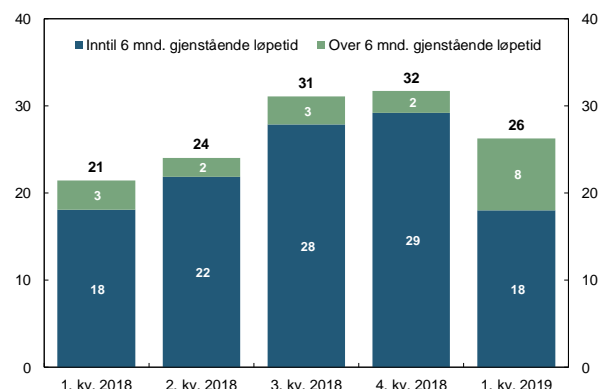

Kilder: Primærhandlerne og Norges Bank

Primærhandlerne rapporterte en samlet omsetning i statskassveksler på om lag 26 milliarder kroner i første kvartal. Det er gjennomgående at omsetningen er høyest i statskassveksler med gjenstående løpetid inntil 6 måneder.

Figur 9: Omsetning statskassveksler

Fordelt på gjenstående løpetid over og under 6 måneder. Milliarder kroner. 1. kv. 2018-1. kv. 2019

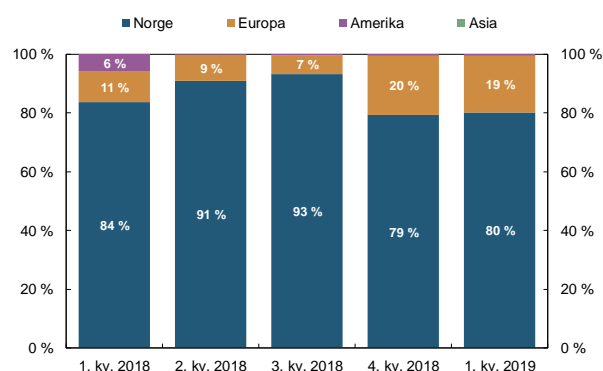

Kilder: Primærhandlerne og Norges Bank

Omsetningen av statskassveksler er i hovedsak mot motparter i Norge. I første kvartal utgjorde omsetningen mot norske investorer 80 prosent, mens europeiske investorer utgjorde 19 prosent.

Figur 10: Omsetning statskassveksler

Fordelt på regioner. Prosent. 1. kv. 2018-1. kv. 2019

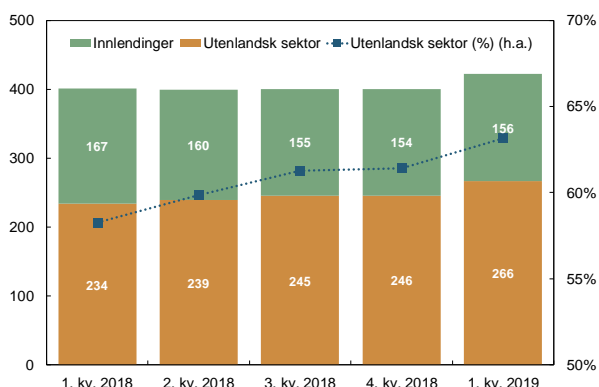
Kilder: Primærhandlerne og Norges Bank

Eierfordeling

Ved utgangen av første kvartal eide utenlandske investorer om lag 266 milliarder kroner i norske statsobligasjoner. Det tilsvarer litt over 63 prosent av utestående obligasjonsgjeld. I gjennomsnitt for årene fra 2016 til og med 2018 var eierandelen til utenlandske investorer om lag 60 prosent.

Figur 11: Eierfordeling statsobligasjoner

Innlendinger og utenlandsk sektor. Milliarder kroner (v.a.). Prosent (h.a.). Utgangen av 1. kv. 2018-1. kv. 2019

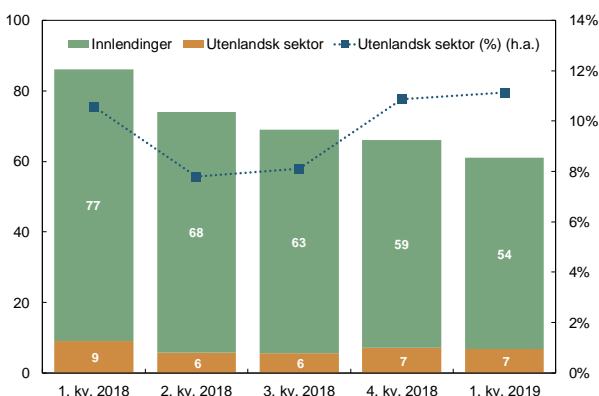
Kilde: Verdipapirsentralen

Av de om lag 156 milliarder kroner som var eid av innlendinger ved utgangen av første kvartal, var norske banker de største eierne med om lag 64 milliarder kroner. Stats- og trygdeforvaltningen eide obligasjoner for om lag 48 milliarder kroner.³ Livsforsikringselskaper og pensjonskasser eide for 16 milliarder kroner, mens verdipapirfond og kredittforetak eide for henholdsvis 9 og 7 milliarder kroner.

Statskasseveksler er i motsetning til obligasjoner i hovedsak eid av innlendinger. Ved utgangen av første kvartal eide norske investorer 54 milliarder kroner av utestående vekselgjeld på 61 milliarder kroner.

Figur 12: Eierfordeling statskasseveksler

Innlendinger og utenlandsk sektor. Milliarder kroner (v.a.). Prosent (h.a.). Utgangen av 1. kv. 2018-1. kv. 2019

Kilde: Verdipapirsentralen

Stats- og trygdeforvaltningen hadde en beholdning av statskasseveksler på om lag 25 milliarder kroner

³ Staten har i løpet av 2018 redusert sin egenbeholdning fra 8 til 4 milliarder kroner i alle statsobligasjonslånene. Det betyr at samlet egenbeholdning i obligasjoner er på 36 milliarder kroner ved utgangen av første kvartal 2019.

ved utgangen av første kvartal.⁴ Norske livsforsikringselskaper og pensjonskasser eide statskasseveksler for om lag 11 milliarder kroner, mens norske banker eide for knapt 8 milliarder kroner.

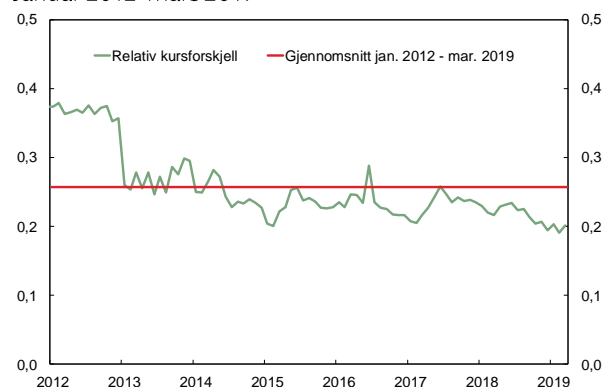
Markedslividitet

Statsgjeldsforvaltningen bruker relativ kursforskjell til å overvåke likviditeten i annenhåndsmarkedet for statsobligasjoner. Relativ kursforskjell måler transaksjonskostnadene i markedet som forskjellen mellom kjøps- og salgskurs i prosent av midtkurs. Indikatoren er konstruert slik at jo lavere verdi indikatoren har, jo mer likvid er markedet.

Den relative kursforskjellen steg marginalt i løpet av første kvartal, men lå fortsatt godt under gjennomsnittet for de siste fem årene.

Figur 13: Relativ kursforskjell

Månedlig gjennomsnitt. Statsobligasjoner. Prosent. Januar 2012–mars 2019

Kilder: Thomson Reuters, Oslo Børs og Norges Bank

Rentebytteavtaler

Det ble ikke inngått nye rentebytteavtaler i første kvartal. Det forfalt 23 avtaler med et samlet volum på 7,1 milliarder kroner.

Renterisiko

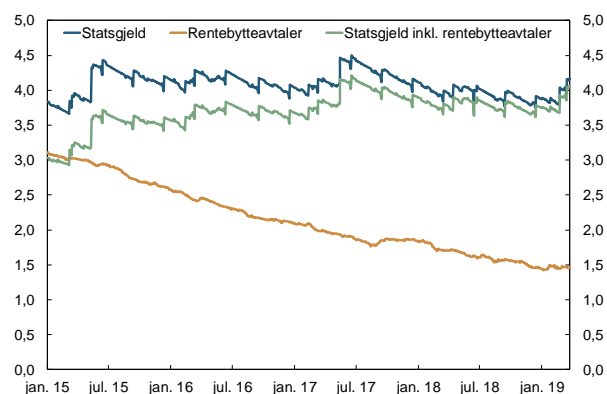
Porteføljen av statskasseveksler og obligasjoner hadde ved utgangen av første kvartal en rentebindingstid på 4,2 år. Porteføljen av rentebytteavtaler hadde på samme tid en rentebindingstid på 1,5 år. Dette reduserte rentebindingstiden for låneporteføljen (statsgjelden inkl. rentebytteavtaler) til 4,1 år. Rentebindingstiden for låneporteføljen økte med

⁴ Staten har en egenbeholdning på 8 milliarder kroner i to av fire utestående statskasseveksler og 6 milliarder kroner i statskassevekslene utstedt i desember 2018 og mars 2019. Det betyr at samlet egenbeholdning for veksler er på 28 milliarder kroner ved utgangen av første kvartal 2019.

0,3 år i første kvartal. Finansdepartementet har satt et minimumsnivå for rentebindingen på 2,5 år.

Figur 14: Rentebindingstid⁵

Låneporteføljen. År. Januar 2015-mars 2019

Kilde: Norges Bank

Rentebindingstiden sammenfatter hele forfallsprofilen til låneporteføljen i ett tall og inneholder ikke informasjon om den absolutte størrelsen eller den tidsmessige spredningen på statsgjeldsporteføljens renteeksponering. Svært ulike porteføljer kan ha den samme rentebindingen.

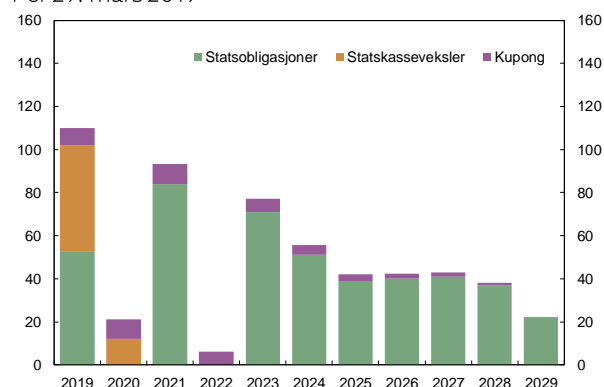
Forfallsprofilen for statens portefølje av statskasseveksler og statsobligasjoner viser at staten har en relativt god spredning på sin renteeksponering ut til 10 år.

Refinansieringsrisiko

I følge mandatet gitt av Finansdepartementet skal lånestrategien utformes med sikte på at mindre enn 25 prosent av utestående statsobligasjoner kan forfalle hvert år. Gitt dagens sammensetning av obligasjonporteføljen vil 12 prosent forfalle de resterende tre kvartalene av 2019, og henholdsvis 19 prosent og 16 prosent vil forfalle i 2021 og 2023.

Figur 15: Forfallsprofil

Forfall av hovedstol og kupong per år. Milliarder kroner. Per 29. mars 2019

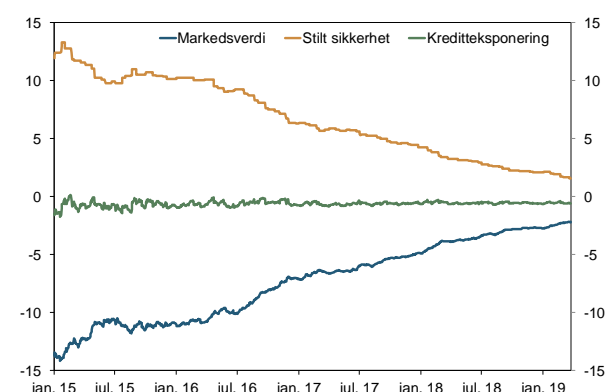
Kilde: Norges Bank

Kredittrisiko

Statens portefølje av rentebytteavtaler besto av 116 avtaler med en samlet hovedstol på 42,8 milliarder kroner ved utgangen av første kvartal 2019. Det er ikke inngått nye avtaler siden november 2014. Endring i porteføljen av rentebytteavtaler skyldes dermed kun forfall av eksisterende avtaler.

Figur 16: Kreditteksponering

Milliarder kroner. Januar 2015-mars 2019

Kilde: Norges Bank

Kreditteksponeringen blir begrenset av at motpartene må stille sikkerhet i form av kontanter dersom markedsverdien av inngåtte rentebytteavtaler er positiv, utover en gitt terskelverdi, i statens favør. Grensen for når sikkerhet må stilles reduseres gradvis med fallende kredittvurdering. Det beregnes sikkerheter to ganger i måneden.

Ved utgangen av første kvartal 2019 hadde statens portefølje av rentebytteavtaler en samlet markedsverdi på 2,2 milliarder kroner i statens favør. Stilte sikkerheter reduserer kreditteksponeringen til 0,6 milliarder kroner.

⁵ Durasjonsberegning gitt effektiv rente på null, se definisjoner for ytterligere opplysninger.

Tabell 1: Utestående statsgjeld fordelt på lån. Per 31. mars 2019

Lån	Børs id.	ISIN-nummer	Lånets datering	Forfallsdato	Kupong	Totalt utestående	Hvorav statens egenbeholdning
					Prosent	Mrd. kr.	Mrd. kr.
Statsobligasjoner							
NGB 05/2019	NST 473	NO0010429913	22.5.2008	22.5.2019	4,50	52,94	4
NGB 05/2021	NST 474	NO0010572878	25.5.2010	25.5.2021	3,75	84	4
NGB 05/2023	NST 475	NO0010646813	24.5.2012	24.5.2023	2,00	71	4
NGB 03/2024	NST 476	NO0010705536	14.3.2014	14.3.2024	3,00	47	4
NGB 03/2025	NST 477	NO0010732555	13.3.2015	13.3.2025	1,75	35	4
NGB 02/2026	NST 478	NO0010757925	19.2.2016	19.2.2026	1,50	36	4
NGB 02/2027	NST 479	NO0010786288	17.2.2017	17.2.2027	1,75	37	4
NGB 04/2028	NST 480	NO0010821598	26.4.2018	26.4.2028	2,00	37	4
NGB 09/2029	NST 481	NO0010844079	6.3.2019	6.9.2029	1,75	22	4
					Sum	421,94	36
Statskasseveksler							
NTB 06/2019	NST 43	NO0010826316	20.6.2018	19.6.2019		21	8
NTB 09/2019	NST 44	NO0010832298	19.9.2018	18.9.2019		16	8
NTB 12/2019	NST 45	NO0010839566	19.12.2018	18.12.2019		12	6
NTB 03/2020	NST 46	NO0010847106	23.3.2019	18.3.2020		12	6
					Sum	61	28

Tabell 2: Auksjoner i 1. kvartal 2019

Auksjonsdato	Lån	Volum tildelt markedet	Totalt budvolum	Ettersp.-indikator	Tildelingsrente	Avvik fra samtidig salgsrente
		Mrd. kr.	Mrd. kr.		Prosent	Basispunkter
Statsobligasjoner						
16.1.	NGB 03/2024	3	4,600	1,53	1,42	3,3
30.1.	NGB 04/2028	3	8,225	2,74	1,77	1,6
13.2.	NGB 05/2021	2	9,500	4,75	1,12	-1,3
13.3.	NGB 09/2029	3	7,879	2,63	1,68	0,3
27.3.	NGB 04/2028	3	7,975	2,66	1,58	3,5
	Sum/gj.snitt	14		2,86		1,5
Statskasseveksler						
7.1.	NTB 03/2019	2	3,765	1,88	0,85	7,0
21.1.	NTB 03/2019	2	3,020	1,51	0,90	8,0
4.2.	NTB 06/2019	2	4,430	2,22	0,99	4,3
18.2.	NTB 06/2019	2	5,025	2,51	1,00	2,9
4.3.	NTB 09/2019	2	6,150	3,08	1,05	3,9
18.3.	NTB 03/2020	6	14,884	2,48	1,14	-
	Sum/gj.snitt	16		2,28		5,2

Tabell 3: Syndikering i 1. kvartal 2019

Dato for syndikering	Lån	År til forfall ved utstedelse	Volum tildelt markedet	Kurs	Effektiv rente
			Mrd. kr.	Prosent	Prosent
27.2.	NGB 09/2029	10,5	15	99,539	1,799

Tabell 4: Tilbakekjøp av NGB 05/2019 i 1. kvartal 2019

Auksjons-dato	Lån	Tilbakekjøpt volum	Høyeste aksepterte kurs	Laveste aksepterte rente	Veid gjennomsnittlig rente
		Mrd. kr.	Prosent	Prosent	Prosent
7.1	NGB 05/2019	5,260	101,32	0,84	0,85
30.1	NGB 05/2019	5,901	101,06	0,95	0,98

Tabell 5: Planlagt og utført opplåning. Milliarder kroner

		Statsobligasjoner		Statskasseveksler	
		Planlagt ¹	Faktisk	Planlagt ¹	Faktisk
1. kvartal	Auksjoner	13-17	14	16	16
	Syndikering		15		
2. kvartal		7-12		14	
3. kvartal				14	
4. kvartal				19	
Totalt 2019 ²		50	29	63	16

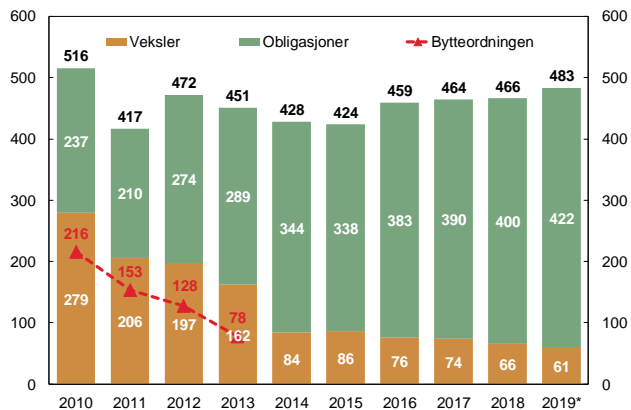
¹ Publiserte opplåningsintervall for de enkelte kvartalene.

² Se strategi og låneprogram for 2019 publisert 20. desember 2018.

1. Markedsutvikling⁶

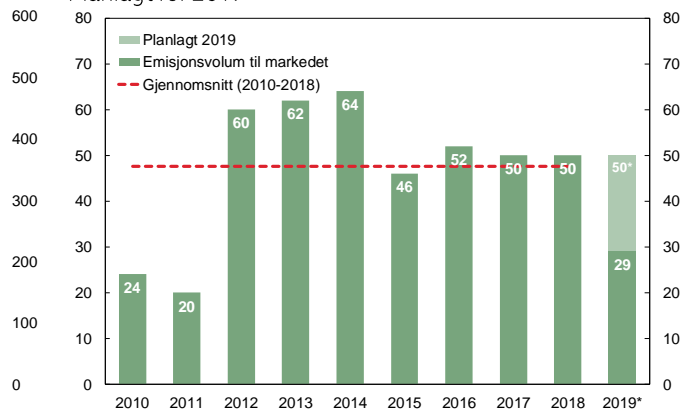
Figur 1.1: Utestående statsgjeld

Milliarder kroner. Ved utgangen av året for 2010–2018 og ved utgangen av 1. kvartal 2019

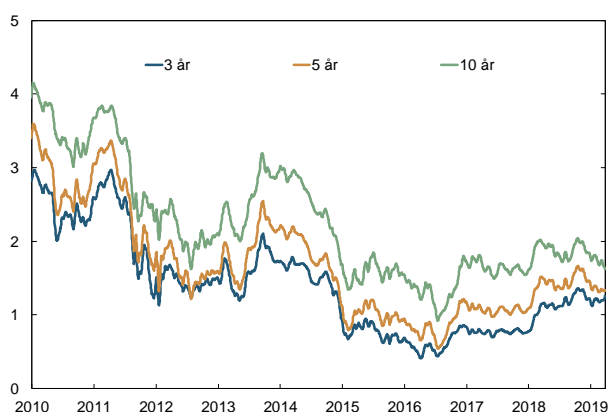

Figur 1.2: Emisjonsvolum av obligasjoner

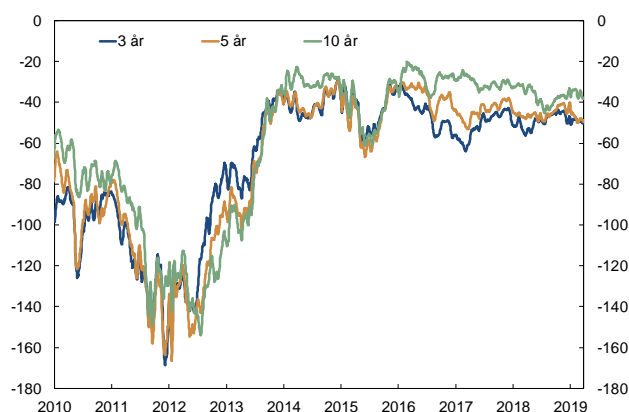
Til markedet. Milliarder kroner. Ved utgangen av året for 2010–2018 og ved utgangen av 1. kvartal 2019. Planlagt for 2019

Figur 1.3: Norsk syntetisk 3-, 5- og 10-års statsrente 10-dagers bevegelig gjennomsnitt. Prosent. 2. januar 2010–29. mars 2019

Figur 1.4: Differanse mellom stats- og swaprente. Statsrenter minus swaprente. Syntetiske statsrenter. 10-dagers bevegelig gjennomsnitt. Basispunkter. 2. januar 2010–29. mars 2019

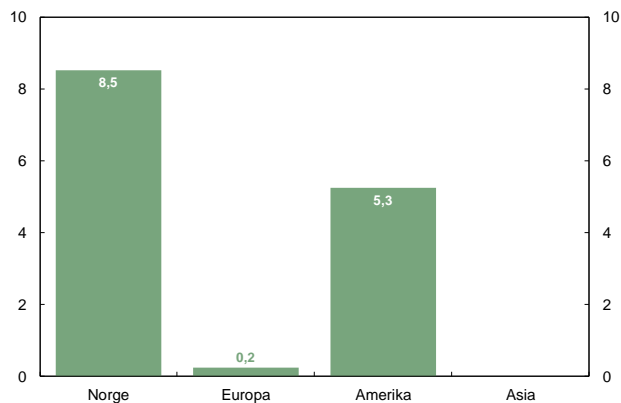

⁶ Kilder: Thomson Reuters, Oslo Børs, VPS og Norges Bank

2. Auksjoner

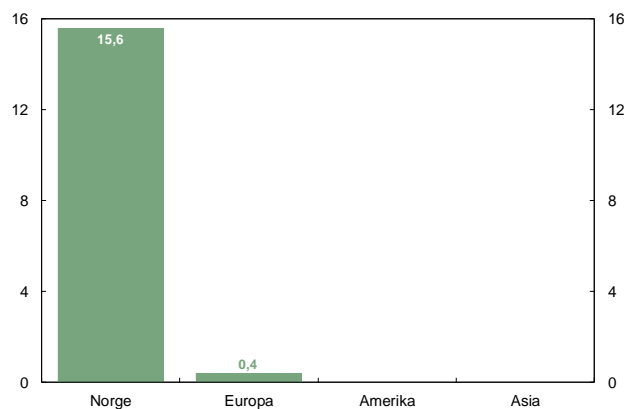
Figur 2.1: Tildelt volum obligasjoner fordelt på regioner

Milliarder kroner. 1. kvartal 2019

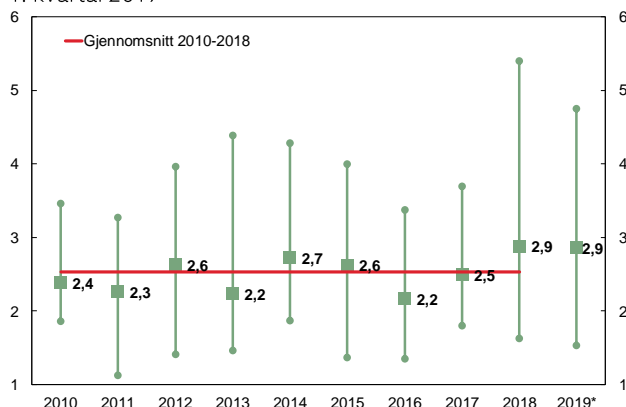
Figur 2.2: Tildelt volum vekslers fordelt på regioner

Milliarder kroner. 1. kvartal 2019

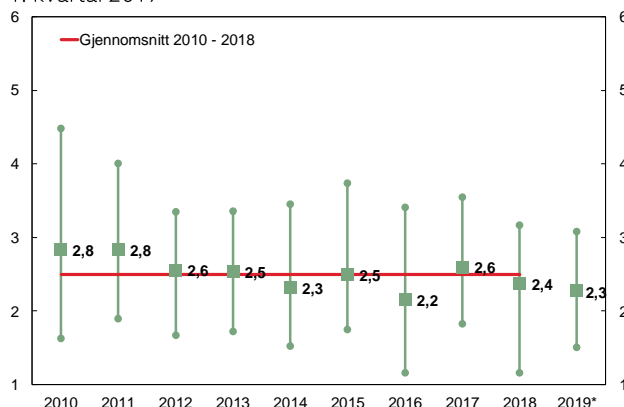
Figur 2.3: Etterspørselsindikator obligasjonsauksjoner

Gjennomsnitt og utfallsrom per år. 2010–2018 og per 1. kvartal 2019

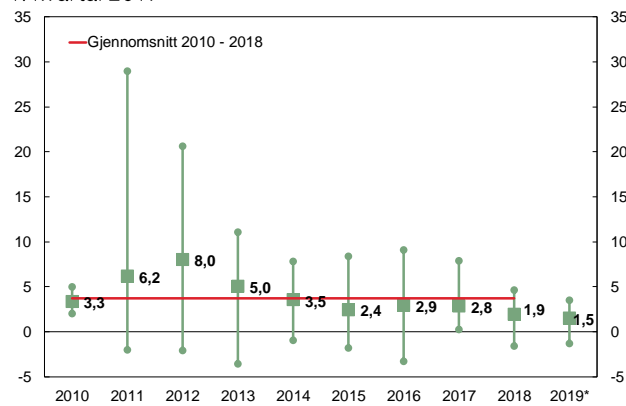
Figur 2.4: Etterspørselsindikator vekselauksjoner

Gjennomsnitt og utfallsrom per år. 2010–2018 og per 1. kvartal 2019

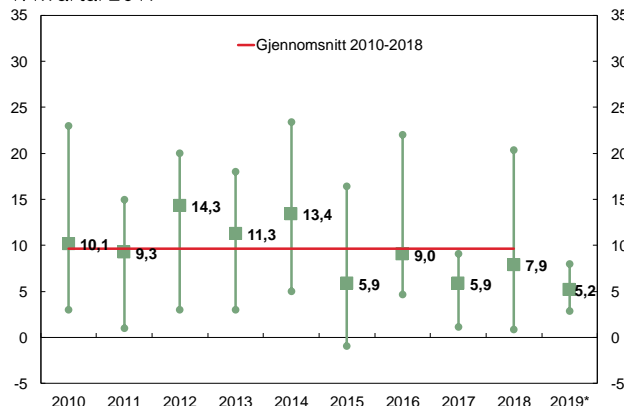
Figur 2.5: Auksjonspremie statsobligasjoner

Avvik mellom oppnådd rente i auksjoner av statsobligasjoner og samtidig salgsrente på Oslo Børs. Gjennomsnitt og utfallsrom. Basispunkter. 2010–2018 og 1. kvartal 2019

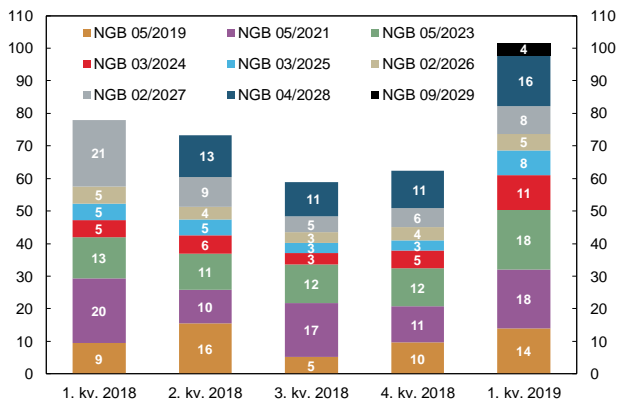
Figur 2.6: Auksjonspremie statskaseveksler

Avvik mellom oppnådd rente i auksjoner av statskaseveksler og samtidig salgsrente på Oslo Børs. Gjennomsnitt og utfallsrom. Basispunkter. 2010–2018 og 1. kvartal 2019

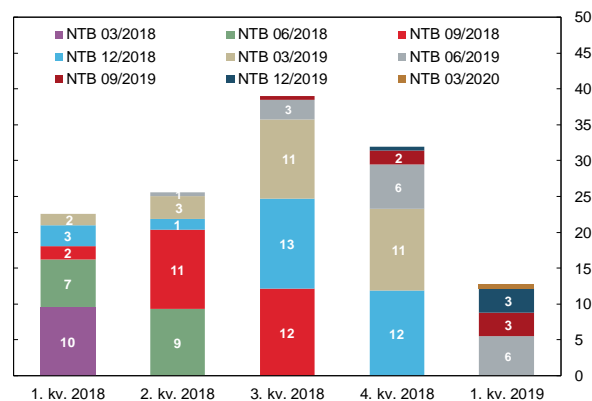

3. Omsetning⁷

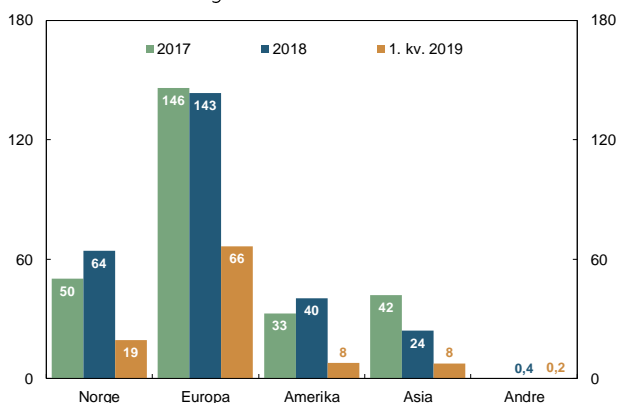
Figur 3.1: Kvartalsvis omsetning av obligasjoner
Rapportert av primærhandlerne. Fordelt på lån. Milliarder kroner. 1. kvartal 2018–1. kvartal 2019

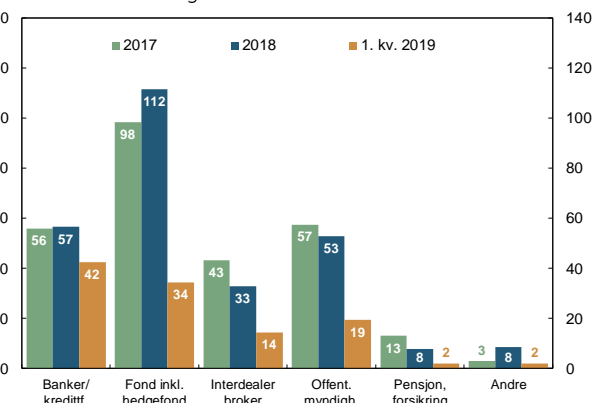
Figur 3.2: Kvartalsvis omsetning av veksler
Rapportert av primærhandlerne. Fordelt på lån. Milliarder kroner. 1. kvartal 2018–1. kvartal 2019

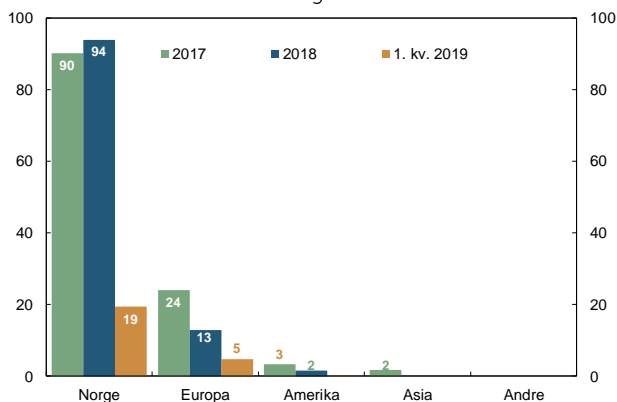
Figur 3.3: Omsetning fordelt på regioner
Statsobligasjoner. Rapportert av primærhandlerne. Milliarder kroner. 2017-2018 og 1. kvartal 2019

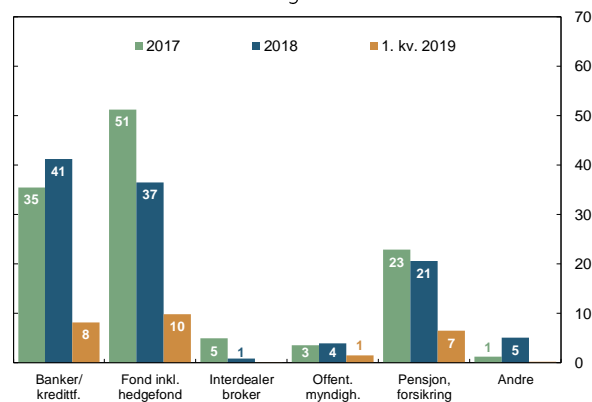
Figur 3.4: Omsetning fordelt på investorkategorier
Statsobligasjoner. Rapportert av primærhandlerne. Milliarder kroner. 2017-2018 og 1. kvartal 2019

Figur 3.5: Omsetning fordelt på regioner
Statskasseveksler. Rapportert av primærhandlerne. Milliarder kroner. 2017-2018 og 1. kvartal 2019

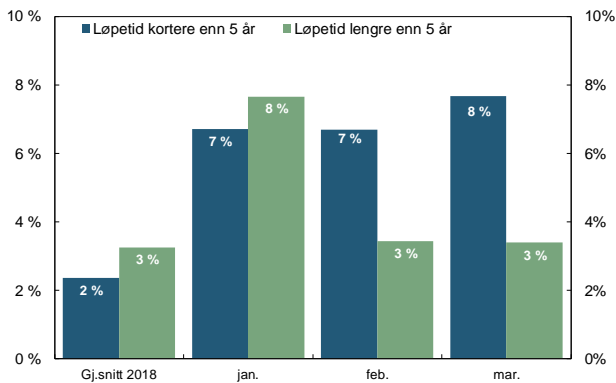

Figur 3.6: Omsetning fordelt på investorkategorier
Statskasseveksler. Rapportert av primærhandlerne. Milliarder kroner. 2017-2018 og 1. kvartal 2019

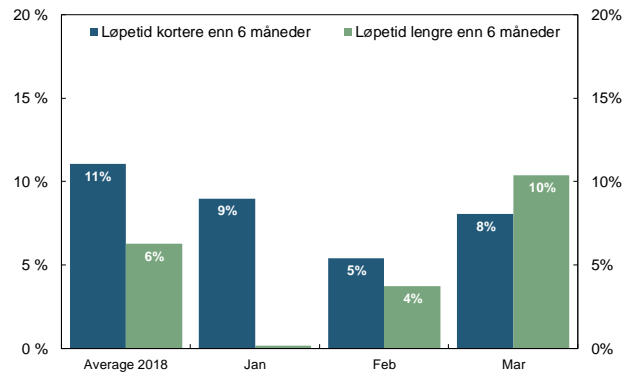

⁷ Omsetningen er summen av (tallverdiene til de innrapporterte) kjøpene og salgene.

Figur 3.7: Gjenkjøpsavtaler med Norges Bank Obligasjoner. Prosent. Gjennomsnittlig utnyttelsesgrad i 2018. Per måned i første kvartal 2019

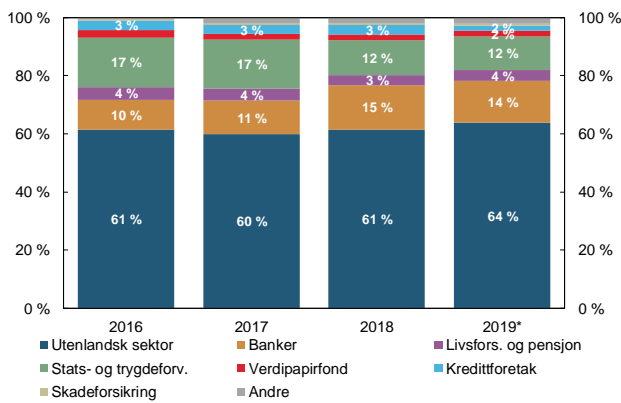

Figur 3.8: Gjenkjøpsavtaler med Norges Bank Veksler. Prosent. Gjennomsnittlig utnyttelsesgrad i 2018. Per måned i første kvartal 2019

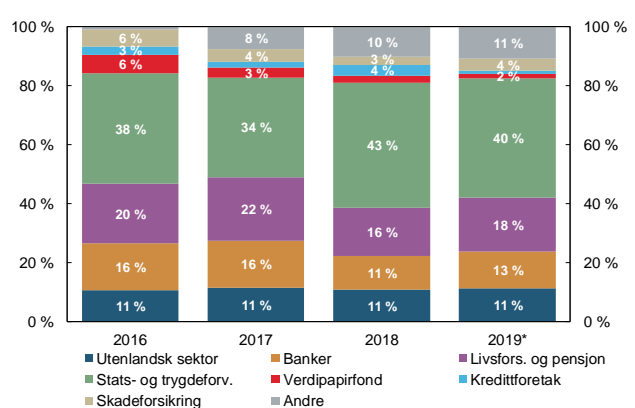

4. Eierfordeling

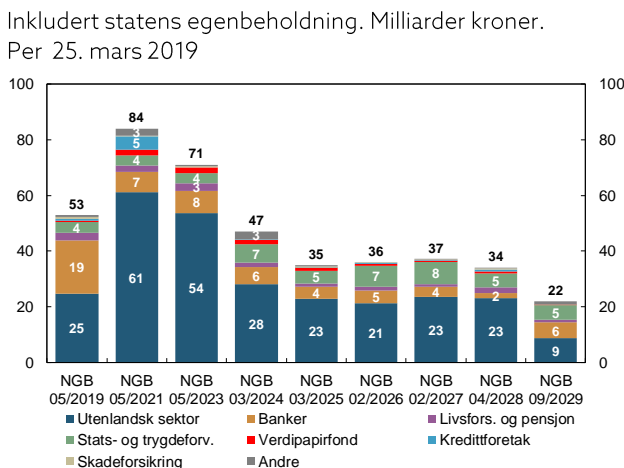
Figur 4.1: Eierfordeling statsobligasjoner Inkludert statens egenbeholdning. Prosent. Ved utgangen av desember 2016-2018 og per 25. mars 2019

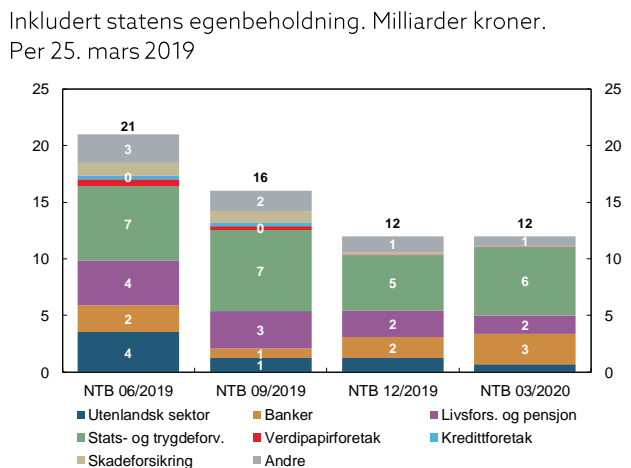
Figur 4.2: Eierfordeling statskasseveksler Inkludert statens egenbeholdning. Prosent. Ved utgangen av desember 2016-2018 og per 25. mars 2019

Figur 4.3: Eierfordeling statsobligasjoner fordelt på lån Inkludert statens egenbeholdning. Milliarder kroner. Per 25. mars 2019

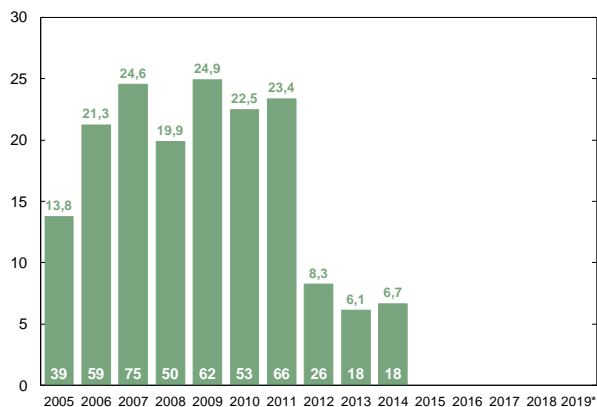

Figur 4.4: Eierfordeling statskasseveksler fordelt på lån Inkludert statens egenbeholdning. Milliarder kroner. Per 25. mars 2019

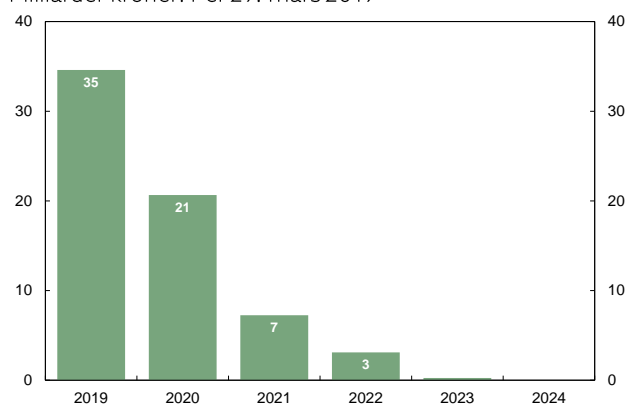

5. Rentebytteavtaler

Figur 5.1: Volum og antall inngåtte rentebytteavtaler
Milliarder kroner. 2005–2017 og 1. kvartal 2019

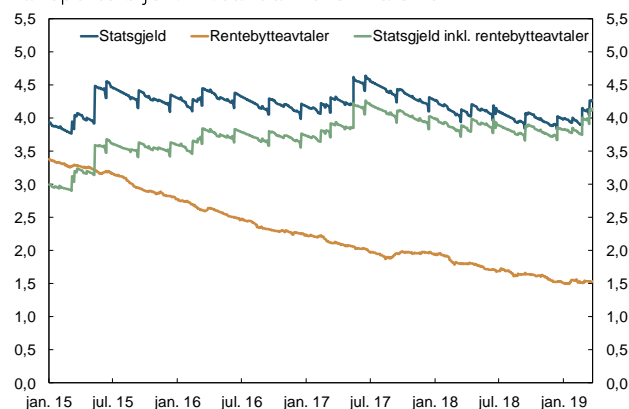

Figur 5.2: Gjenstående hovedstol ved utgangen av året for rentebytteavtalene
Milliarder kroner. Per 29. mars 2019

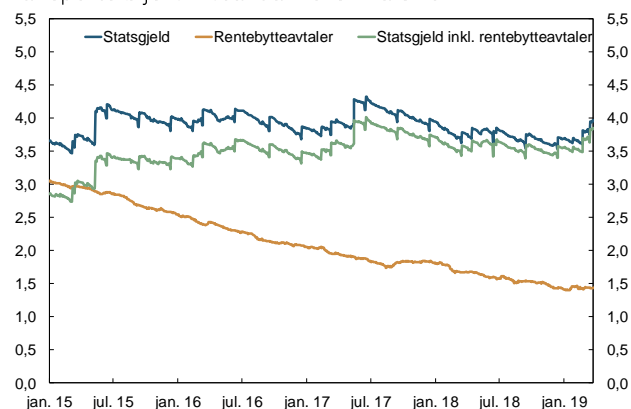

6. Renterisiko⁸

Figur 6.1: Løpetid⁹
Låneporteføljen. År. Januar 2015–mars 2019

Figur 6.2: Modifisert durasjon
Låneporteføljen. År. Januar 2015–mars 2019

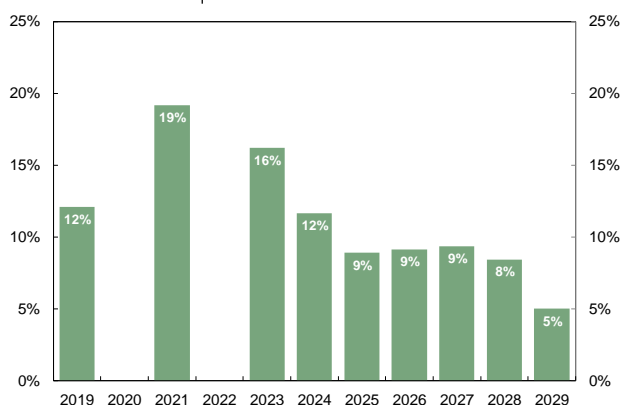
⁸ Figurene inkluderer ikke planlagt opplåning. Dersom ikke annet er nevnt, er statens egenbeholdning inkludert i figurene.

⁹ Tid til forfall av hovedstol, se definisjoner for ytterligere opplysninger.

7. Refinansieringsrisiko¹⁰

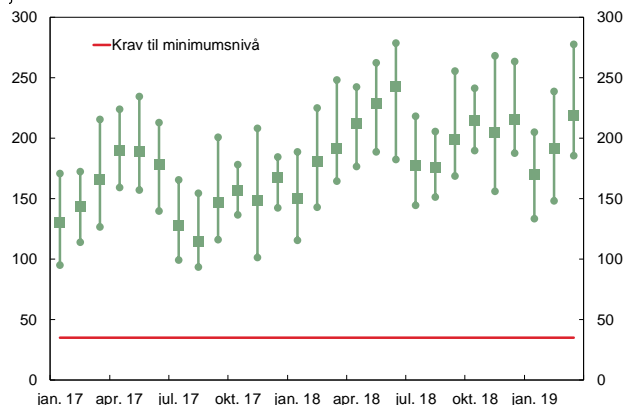
Figur 7.1: Forfallsprofil

Statsobligasjoner. Forfall per år i prosent av totalt utestående volum per 29. mars 2019

Figur 7.2: Statens kontantbeholdning

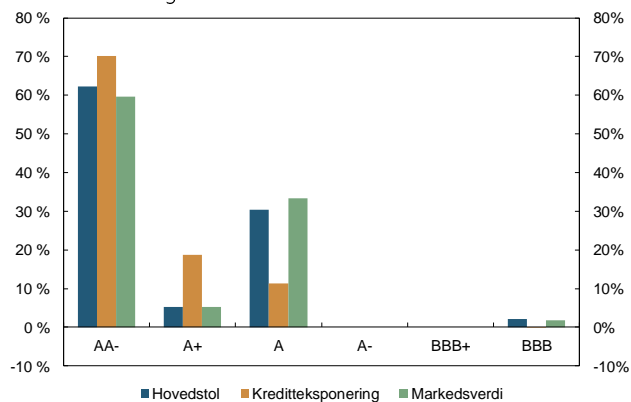
Milliarder kroner. Gjennomsnitt og utfallsrom per måned for januar 2017-mars 2019

8. Kreditrisiko og rentebytteavtaler

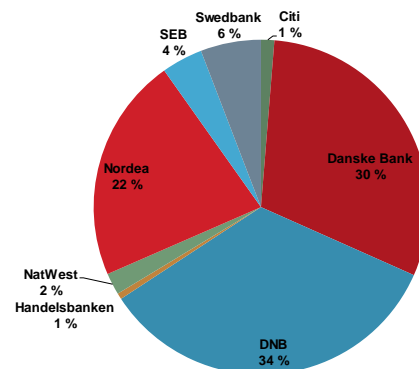
Figur 8.1: Hovedstol, kreditteksponering og markedsverdi rentebytteavtaler

Andel av totalen per 29. mars 2019 fordelt etter kredittvurdering

Figur 8.2: Hovedstol rentebytteavtaler

Fordelt etter motpart. Per 29.mars 2019

¹⁰ Figurene inkluderer ikke planlagt opplåning. Dersom ikke annet er nevnt, er statens egenbeholdning inkludert i figurene

Mandat

Finansdepartementet fastsatte 2. oktober 2014 et mandat for forvaltningen av statsgjelden. Etter mandatet skal Norges Bank utstede statsgjeld og inngå finansielle kontrakter innenfor statsgjeldsforvaltningen i Finansdepartementets navn. Målet for forvaltningen er å dekke statens lånebehov til lavest mulige kostnader. Det skal tas hensyn til statens renterisiko og til at det bør finnes en likvid rentekurve for statspapirer ut til ti års løpetid. Departementet skal årlig fastsette en øvre grense for brutto opplåning og minstekrav til rentebinding. Innenfor disse rammene skal Norges Bank fastsette et årlig program for opplåning fordelt på vekslar og obligasjoner med en kalender for utstedelser. Banken skal fastsette prinsipper for måling og styring av motparteksponering og operasjonell risiko. Norges Bank skal regelmessig fremlegge analyser av lønnsomhet og risiko ved forvaltningen, samt vurderinger av måloppnåelse for Finansdepartementet. Både analysene og evalueringen skal publiseres. Mandatet trådte i kraft 1. januar 2015.

Rammer for 2019 fastsatt av Finansdepartementet

	Beskrivelse	Grense	Faktisk	Mandat
Langsiktige lån	Maksimalt opptak av nye langsiktige lån (statsobligasjoner).	75 mrd. kroner	33 mrd. kroner per 31.03. ¹	§ 3-2
Kortsiktige markedslån	Maksimalt utestående i kortsiktige markedslån (statskasseveksler).	125 mrd. kroner	Høyest utestående volum var 76 mrd. kroner i perioden 6.3.-19.3.	§ 3-2
Rentebinding	Minimumsnivået for rentebindingen på statsgjelden inklusive rentebytteavtaler.	> 2,5 år	Laveste nivå var 3,68 år den 25.2.	§ 3-2
Statens konto	Minimumsnivå på statens konto i Norges Bank.	35 mrd. kroner	Nivået har vært høyere enn minimumsnivået gjennom hele første kvartal. Laveste nivå på kontantbeholdningen var 115 mrd. kroner den 11.1.	§ 2-2 (3)

¹ Faktisk opptak av nye langsiktige lån inkluderer 4 milliarder til statens egenbeholdning.

Mandat for forvaltning av statsgjeld

	Beskrivelse	Grense	Faktisk	Mandat
Refinansieringsrisiko	Lånestrategien skal utformes med sikte på at mindre enn 25 pst. av utestående statsobligasjoner kan forfalle hvert år.	< 25 %	Oppfylt	§ 3-4
Rentebytteavtaler	Utestående volum av rentebytteavtaler skal ikke overstige utestående volum av statsobligasjoner, inklusive statens egenbeholdning av statsobligasjoner.	< 100 %	16,6 %	§ 3-5

Risiko

Det overordnede målet med forvaltningen av låneporteføljen er å dekke statens lånebehov til lavest mulig kostnad, samtidig skal det tas hensyn til risikoen staten utsettes for.

Renterisiko

Renterisiko er risikoen for tap eller gevinst som følge av endringer i markedsrentene. Utstedelse av lange fastrentepapirer gir kjente nominelle rentebetalinger fremover. Ved et fall i rentenivået vil imidlertid staten ha låst inne en høyere rente enn gjeldende markedsrente.

Staten budsjetterer og fører regnskap etter kontantprinsippet og legger derfor mindre vekt på endringer i markedsverdier som følge av endrede markedsrenter. Staten bruker rentebindingstid som mål på renterisikoen¹¹.

Renterisikoen vil over tid påvirkes av en rekke strategiske beslutninger, herunder utstedelses- og tilbakekjøpsstrategien. Ved å benytte rentebytteavtaler kan porteføljens rentebinding endres uavhengig av utstedelser og tilbakekjøp.

Refinansieringsrisiko

Refinansieringsrisiko er risikoen for at nye lån må tas opp til dårligere betingelser enn eksisterende lån eller at det ikke er mulig å ta opp nye lån når de gamle forfaller. Det siste tilfellet ansees som lite sannsynlig for den norske stat. Refinansieringsrisikoen er nært knyttet til renterisikoen.

Refinansieringsrisikoen kan begrenses ved å ha lange lån med god spredning på forfallene slik at andelen av den totale gjelden som forfaller på samme tid, begrenses. I mandatet gitt av Finansdepartementet heter det at lånestrategien skal utformes med sikte på at mindre enn 25 prosent av utestående statsobligasjoner kan forfalle hvert år.

Refinansieringsrisikoen kan reduseres ytterligere ved å dekke finansieringsbehovet i god tid, sikre en bred investorbase og å ha høy likviditetsberedskap. Tilbakekjøp av papirer jevner ut avdragsprofilen og kan dermed også benyttes til å redusere refinansieringsrisikoen.

Som kvantitative mål på refinansieringsrisikoen har statsgjeldsforvaltningen benyttet tre ulike indikatorer: forfallsprofil, kortsiktig refinansieringsomfang og rentebindingstid. De enkelte indikatorene bør ikke ses isolert. For eksempel kan en portefølje bestående av statskasseveksler og 10-års statsobligasjoner ha en relativt høy rentebindingstid, men samtidig en uakseptabelt høy kortsiktig refinansieringsrisiko.

Kredittrisiko

Kredittrisiko er risikoen for tap som følge av at en motpart ikke overholder sine betalingsforpliktelser.

Staten inngår rentebytteavtaler for å redusere rentebindingen på statens låneportefølje. En rentebytteavtale med en markedsverdi i statens favør eksponerer staten overfor motpartens betalingsevne. Risikoen begrenses ved bruk av sikkerhetsstillelsesavtaler (standardiserte ISDA/CSA-avtaler). Det er ikke knyttet kredittrisiko til hovedstolen i rentebytteavtalen.

Staten inngår bare ensidige sikkerhetsstillelsesavtaler. Det innebærer at motparten må stille sikkerhet når rentebytteavtalen har en positiv verdi utover en viss terskelverdi. Når rentebytteavtalen har en positiv verdi for motparten, stiller ikke staten sikkerhet. Motpartene må ha en tilfredsstillende kredittvurdering hos de største kredittvurderingsselskapene på avtaletidspunktet. Terskelverdien for sikkerhetsstillelse øker med kredittverdigheten.

Kreditteksponering på en enkelt motpart er den samlede markedsverdien i statens favør av alle rentebytteavtaler gjort med en motpart (netting), fratrukket motpartenes sikkerhetsstillelse. Staten beregner og utveksler sikkerhet to ganger per måned. I perioden mellom tidspunkt for sikkerhetsstillelse kan motparteksponeringen øke utover terskelverdien. Kredittrisiko er dermed avhengig av svingninger i rentenivået, restløpetid på avtalene og motpartens betalingsevne.

Likviditetsrisiko

Staten må ha en viss likviditetsreserve slik at betalingsforpliktelser kan møtes til enhver tid. Norges Bank innretter opplåningen av statspapirer i markedet slik at staten til enhver tid har mer enn det bestemte minimumsnivået på sin konsernkonto i sentralbanken. Norges Bank kan ikke yte kreditt til staten gjennom kjøp av statspapirer i førstehåndsmarkedet.

Operasjonell risiko

Operasjonell risiko defineres som risikoen for økonomiske tap eller tap av omdømme som følge av svikt i interne prosesser, menneskelige feil, systemfeil, eller andre tap som skyldes eksterne forhold.

Operasjonell risikostyring innebærer å avdekke risikofaktorer som kan føre til tap, og anslå sannsynligheter for og konsekvenser av mulige uønskede hendelser.

¹¹ Se definisjoner

Definisjoner

Basispunkt

Et basispunkt er ett hundredels prosentpoeng (0,01 prosentpoeng). Kalles også rentepunkt eller yieldpunkt.

Durasjon (Macaulay durasjon)

Den vektete gjennomsnittstiden til forfall på et lån beregnet ut fra nåverdien på fremtidige kontantstrømmer. Durasjonen er aldri lengre enn løpetiden, og er det lån med kupongutbetaling vil den være kortere. For obligasjoner uten kupong er durasjonen lik løpetiden. Durasjonen er også et mål for hvor følsom prisen på instrumentet er for renteendringer.

Etterspørselsindikator (tegningsrate)

Budvolum delt på tildelt volum. Kalles også «bid-to-cover».

Forfallsprofil

Forfallsprofilen gir et bilde av hvor store betalingsforpliktelser (forfall av hovedstol, samt kupongrente) staten står overfor per kalenderår de kommende 10 år, gitt utestående gjeld pr dato.

Hovedstol

Det opprinnelige beløpet i et krav, det vil si beløp uten renter og omkostninger.

IMM-datoer

Vanlig brukte forfallsdager for standardiserte pengemarkedsprodukter (forkortelsen står for International Money Market). IMM-dager er den tredje onsdagen i mars, juni, september og desember.

Kredittrisiko

Kredittrisiko er risikoen for tap som følge av at en motpart ikke overholder sine betalingsforpliktelser.

Kupong

Den årlige faste renten på et obligasjonslån.

Likviditetsrisiko

Likviditetsrisiko er risiko for ikke å kunne oppfylle finansielle forpliktelser på avtalt tidspunkt.

Løpetid

Løpetid er definert som tid til forfall av hovedstol for vekslers, obligasjoner og det faste benet i rentebytteavtalene, mens tid til fixing av neste rente benyttes for det flytende benet i rentebytteavtalene. Nominell verdi/hovedstol benyttes til vekting. Verken størrelse på kupongene, markedsverdier eller rentenivå påvirker beregningen.

Lånportefølje

Samlet mengde av utestående lån. For statsgjelden utgjør lånporteføljen summen av alle utestående gjeldsinstrumenter (statskasseveksler og stats-

obligasjoner) og inngåtte finansielle kontrakter (rentebytteavtaler).

Modifisert durasjon (rentefølsomhet)

Beregnes på grunnlag av durasjonen og uttrykker verdifølsomheten for renteendringer. Jo høyere den modifiserte durasjonen er, desto mer vil porteføljens verdi svinge ved endringer i markedsrentene.

Operasjonell risiko

Operasjonell risiko defineres som risikoen for økonomiske tap eller tap av omdømme som følge av svikt i interne prosesser, menneskelige feil, systemfeil, eller andre tap som skyldes eksterne forhold.

Primærhandler

Bank/meglerforetak som har inngått avtale med Norges Bank om å stille bindende priser i norske statspapirer på Oslo Børs. Primærhandlerne har enerett og plikt til å delta i auksjoner av statspapirer. Primærhandleravtaler inngås for obligasjons- og vekselmarkedet separat, og for ett år av gangen.

Refinansieringsrisiko

Refinansieringsrisiko er risikoen for at nye lån må tas opp til dårligere betingelser enn eksisterende lån eller at det ikke er mulig å ta opp nye lån når de gamle forfaller.

Relativ kursforskjell

Relativ kursforskjell er differansen mellom beste salgs- og kjøpskurs i en statsobligasjon delt på midtkursen. Etter å ha funnet daglig relativ kursforskjell for hvert papir finner en gjennomsnittet for alle statsobligasjoner per dag, for så å finne gjennomsnittet for alle statsobligasjoner per måned.

Rentebindingstid

Rentebindingstid er lik durasjon gitt en effektiv rente på null. Dette er analogt til beregningen av løpetid, men kupongene inngår i beregningen. Markedsverdi gitt en effektiv rente på null benyttes til vekting. Alle kontantstrømmer vektet med andre ord med sin nominelle verdi. Verken dagens markedsverdi eller rentenivå påvirker beregningen.

Rentebytteavtale (renteswap)

Avtale mellom to parter om å bytte rentebetalinger knyttet til en avtalt hovedstol i en avtalt periode. Slike avtaler gjør det mulig å skille valget av rentebinding fra valget av tid til forfall. Avtalen innebærer vanligvis at den ene parten mottar en på forhånd avtalt rentesats (fast rente) over hele hovedstolens løpetid, mens den andre mottar den til enhver tid gjeldende markedsrenten (flytende rente).

Renterisiko

Renterisiko er risikoen for tap eller gevinst som følge av endringer i markedsrentene.

Gjenkjøpsavtale

Salg av verdipapirer der man samtidig gjør en avtale om å kjøpe papirene tilbake på et senere tidspunkt til en avtalt pris. Kalles også repo-avtaler.

Statens egenbeholdning

Staten eier selv statsobligasjoner og statskasseveksler. Disse brukes i gjenkjøpsavtaler med primærhandlerne for å sikre at primærhandlerne kan levere obligasjoner og veksler til sine kunder.

Statskasseveksel

Gjeldsinstrument med løpetid inntil ett år som utstedes som nullkupongpapirer. Norske statskasseveksler utstedes i norske kroner med oppgjør på IMM-datoene i mars, juni, september og desember. Vekslene forfaller på IMM-datoene i samme måned året etter. Mellom IMM-datoene utvides eksisterende statskasseveksellån. Omtales også kun som «veksel».

Statsobligasjon

Gjeldsinstrument med opprinnelig løpetid over ett år, med utbetaling av en fast kupongrente hvert år. Norske statsobligasjoner utstedes i norske kroner.

Opptak av langsiktige statslån skjer ved utstedelse av nye obligasjonslån og utvidelse av eksisterende obligasjonslån. Omtales også kun som «obligasjon».

Swap

Avtale mellom to parter om å bytte fremtidige kontantstrømmer. For eksempel kan den ene parten betale den andre flytende rente, mens den selv mottar fast rente. Se også rentebytteavtale.

Swapsread

Differansen mellom stats- og swaprente med samme løpetid eller durasjon.

Syndikering

Syndikering som salgsform går ut på at låntaker inviterer flere banker – syndikatet – til å samarbeide om å hente inn penger til et lån. syndikatet vil kontakte investorer for å kartlegge interessen for å kjøpe obligasjonen som utstedes. I motsetning til ved en auksjon der endelig pris er ukjent på forhånd, vil investorene i en syndikering bli fortløpende informert om pris og volum.

Om tall og beregninger

Kurser og renter fra Oslo Børs

Før 2016: Kursene som benyttes er sist omsatte hvis sist omsatte kurs er innenfor beste kjøps- og salgskurs (ved børs slutt). Dersom siste omsatte kurs er utenfor de kvoterte beste kjøps- og salgskursene (ved børs slutt), velges den kvoterte kursen som er nærmest siste omsatt kurs (beste kjøps- eller salgskurs avhengig av hvilken side siste omsatte var på). Hvis det ikke har vært omsetning i løpet av børsdagen, brukes midtkursen (ved børs slutt). Fra 2016: Det blir bare brukt midtkursen (ved børs slutt).

Interpolert rente / Syntetisk rente

Den syntetiske renten er beregnet ved å vekte to statsobligasjoner med henholdsvis kortere og lengre gjenstående løpetid (lineær interpolasjon). Finnes det ikke noe lengre papir, blir renten beregnet ved at man bruker de to nærmeste obligasjonene med kortere løpetid og viderefører trenden ut til den løpetiden man ønsker (ekstrapolert rente).